

[Socialministeren]

eller om der er tale om nogle kritisable forhold.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og jeg vil også gerne medvirke med et par eksempler. Det skal jeg vende tilbage til ved anden lejlighed.

Men problemet i forbindelse med dette spørgsmål er, at kommunerne kan gøre, som jeg har beskrevet i mit spørgsmål, uden at de bryder nogen regler. Derfor kan både ministeren og jeg jo have stor tillid til, at kommunerne overholder reglerne – det gør de såmænd nok – men i og med, at der indtil nu i hvert fald ikke har eksisteret nogen faste regler for omsætningen af et timetal til et kronebeløb, kan de bruge disse meget lave satser uden at bryde nogen regler.

Jeg bed meget mærke i, at ministeren i dag sagde, at man må forudsætte en aflønning svarende til den ansattes kvalifikationer, for mig bekendt står det ikke nogen steder. Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun vil præcisere det over for kommunerne. I så fald mener jeg vi er nået et langt stykke.

Man kunne også godt forestille sig, at der i takt med, at den såkaldte Århusordning efter § 48, stk. 3, blev mere udbredt i landet, kom nogle minimumsregler, der skulle overholdes, ligesom det er tilfældet så mange andre steder inden for det sociale område, og det, ministeren taler om i dag, kunne jo indgå i sådan nogle regler.

Derfor vil jeg spørge, om ministeren mener, at man på et tidspunkt kan nå så langt, at man fastsætter regler for det, der hedder Århusordninger efter § 48, stk. 3, og om ministeren over for kommunerne vil præcisere det, som hun sagde i dag, nemlig at man i disse ordninger forudsætter en aflønning svarende til den pågældendes kvalifikationer, for så er jeg i hvert fald tilfreds.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som jeg sagde til hr. Lenger, er den præcisering, hr. Lenger efterlyser, sket mundtligt indtil videre fra socialstyrelsens side over for kommunerne. Jeg vil nu foreslå, at man iværksætter den undersøgelse, som jeg har givet tilsagn om, og hvis der så, som jeg sagde, findes kritisable forhold eller uklarheder, vil vi selvfølgelig tage det op og se, om der

ikke er behov for at præcisere nogle regler. Det er klart, at vi gerne vil undgå at præcisere regler, som ikke er nødvendige, men hvis der er noget kritisabelt ved det, eller noget, der tyder på, at kommunerne har misforstået noget i denne henseende, må vi naturligvis se, om vi skal præcisere det skriftligt eller i en anden form.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Første næstformand (Knud Østergaard):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. S 1008

Leif Hermann: spm. nr. S 1015

Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 1019

Albrechtsen: spm. nr. S 1020

Stetter: spm. nr. S 1022

Thoft: spm. nr. S 1025

Steenholdt: spm. nr. S 1027

Pelle Voigt: spm. nr. S 1028-1033

Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 1043-1045

Spm. nr. S 1008

Til miljøministeren (21/4 86) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke særlige foranstaltninger forlanger ministeriet gennemført for at give tilladelse til svovl-/tungmetaldepotet ved Isefjorden?«

Begrundelse

Miljøministeriet har i svar af 18. april på spørgsmål nr. S 948 meddelt, at miljøministeren agter at give tilladelse til deponering af svovl-/tungmetal ved Isefjorden. Ministeren har meddelt, at han ikke anser det for særlig farligt at give tilladelsen, da det »kun« drejer sig om 1 mill. tons svovl og tungmetal, og gør opmærksom på, at der allerede i Isefjordens vand findes adskillige gange dette kvantum svovl. Men det er ikke herved, faren opstår, og sammenligningen afslører intet om faren, fordi den eventuelle udsivning fra et depot sker i et begrænset område, og dermed